

בִּינְיָהוּ, אֵלֶּא שְׁמִיָּה, דְּקָרִיב בְּשְׁמִיָּה מִיָּם לְאֵשׁ, וְלֹא מִכְּבֹּה דָּא
לְדָא, וְקָרִיב רוּחָא לְעַפְרָא, וְלֹא מִפְּרִיד לִיָּה.

בְּתַהוּוֹא זְמַנָּא, אֵינּוּן שְׁלָמִים חִיּוּן וַיְסוּדִין, וְאַתְּקָרִיאוּ קְדָשִׁים,
דְּלִית טְמֵאִים בִּינְיָהוּ. וְעוּד, שְׁלָמִים דָּא ה' בְּתַרְאָה,
דְּאִיָּהוּ שְׁלִימוּ דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, בְּכָל הַיּוֹת דְּכְלִילָן בֵּיתָא,
לְכָל שִׁית סְטָרִין דִּילִיָּה, דְּאֵינּוּן שִׁית סְפִירָאן.

וְרָזָא דְמַלְאָה, חֶתֶם רוּם וּפְנֵה לְמַעְלָה, בִּיהוּ, לִימִנָּא דְחֶסֶד.
בְּהוּי, לְשִׁמְאֵלָא דְגְבוּרָה. וְהוּי, בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.
י"ה בְּנֻצָּח. בְּהוּד הוּי. בִּיְסוּד וי"ה. אֵילָנָא דְאַחִיד לֹון כְּלָהוּ,
תַּפְּאֶרֶת. עֵץ עוֹשֶׂה פְרִי. וּבְגִין דָּא מְקוּם שְׁיִפּוּל הָעֵץ, שָׁם יְהוּי.
וְאוּף הָכִי בְּכָל הַיּוֹת, ה' בְּתַרְאָה שְׁלָמִים לָהּ, וְלְכָל הַוּוּיָן,
דְּאַחִידָן בָּהּ. כְּגוֹנוּנָא דָּא, יְהוּי עִם ה', יְהוּתָה. הוּי עִם ה', הַיּוֹתָה.
וְהוּי עִם ה', וְהוּיָהּ וְאוּף הָכִי שְׁאָר הַוּוּיָן.

וְאֵינּוּן חוּי אַתְּוּוּן דְּשִׁית סְטָרִין, דְּכְלִילָן בְּצַדִּיק חוּי עֲלָמִין, וְעִם
ה' אַתְּעָבִיד חוּיָהּ. וְרָזָא דְמַלְאָה אִיְהִי ה', כְּגוֹן תִּיבַת נַח,
דְּאַתְּכְנִישׁ בָּהּ מְכָל מִין וּמִין, דְּאֵינּוּן שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה

לשון הקודש

בְּנֻצָּח. בְּהוּד הוּי. בִּיְסוּד וי"ה. הָאֵילָן
שְׂאוּחָו אַתְּ כְּלָם – תַּפְּאֶרֶת. עֵץ עוֹשֶׂה
פְרִי. וּמִשּׁוּם כֶּךָ הַמְּקוּם שְׁיִפּוּל הָעֵץ, שָׁם
יְהוּי. וְאוּף כֶּךָ בְּכָל הַיּוֹת, ה' אַחְרוּנָה
שְׁלָמִים לָהּ, וְלְכָל הַיּוֹת שְׂאֵחְוּוּיָם בָּהּ.
כְּמוֹ זֶה, יְהוּי עִם ה' – יְהוּתָה. הוּי עִם ה'
– הַיּוֹתָה. וְהוּי עִם ה' – וְהוּיָהּ. וְאוּף כֶּךָ
שְׁאָר הַיּוֹתָה.

וְחָם חוּי אֹתוּתוֹת שְׁל שְׁשַׁת הַצְּדָדִים
שְׁכְּלוּלִים בְּצַדִּיק חוּי הַעוֹלָמִים, וְעִם ה'
נַעֲשֶׂה חוּיָהּ. וְסוּד הַדְּבָר הוּי ה', כְּמוֹ
תַבַּת נַח שְׁכַנְסָם בָּהּ בְּכָל מִין וּמִין, שְׁחָם

שְׁלוֹם בִּינְיָהוּ אֵלֶּא שְׁמוּ, שְׁמִקְרַב בְּשְׁמוּ
מִיָּם לְאֵשׁ, וְלֹא מִכְּבֵיבִים זֶה אַתְּ זֶה, וּמִקְרַב
רוּחַ לְעַפְרָא וְלֹא מִפְּרִיד אֹתוֹ.

בְּאֹתוֹ זְמַן, אֵלוּ הַשְּׁלָמִים, חִיּוֹת
וַיְסוּדוֹת, וּנְקָרָאִים קְדָשִׁים, שְׂאִין טְמֵאִים
בִּינְיָהוּ. וְעוּד, שְׁלָמִים זֶה ה' אַחְרוּנָה,
שְׁחִיא שְׁלָמוֹתוֹ שְׁל הַעַמּוּדָא דְאַמְצַעִי בְּכָל
הַיּוֹתָה שְׁכְּלוּלוֹת בּוּ, לְכָל שְׁשַׁת
הַצְּדָדִים שְׁלוּ, שְׁחָן שְׁשׁ סְפִירוֹת.

וְסוּד הַדְּבָר – חֶתֶם רוּם וּפְנֵה לְמַעְלָה,
בִּיהוּ, לִימִין שְׁל חֶסֶד. בְּהוּי, לְשִׁמְאֵל
שְׁל גְבוּרָה. וְהוּי, בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִי. יו"ה

לְקַרְבָּנָא. שְׁנַיִם שָׁנִים אַרְבָּעָה. שְׁבַעַה שְׁבַעַה אַרְבָּעָה עָשָׂר. הָא
י"ח. וְתִיבָה ה', בָּה אֲשַׁתְּלִים תִּיבָה.

(ס"א פתח ואמר באתי לגני וגו') וְצַדִּיק אִיהוּ כָּלִיל ו' דְּרָגִין. וּבְגִין דָּא
תְּקִינּוּ לְמַפְתָּר בִּיה חֲלָמָא בְּג' שְׁלוּמוֹת, בְּג' פְּדִיוֹנוֹת, דְּאִיהוּ
ו', בְּחֻשְׁבֹן ו'. וְאִיהוּ סָלָם דְּחֲלָמָא דִּיעֻקֵּב, כָּלִיל ו' סְפִירָאן.
מוֹצֵב אַרְצָה, שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, וְדָא ה' תַתְּאָה. וְרָאשׁוּ, דָּא י',
בִּיה אִיהוּ צַדִּיק שְׁבִיעֵי. מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה, דָּא אִימָא עֲלָאָה, וְדָא
ה' עֲלָאָה, דְּמַסְטָרָא דְּחֲלָמָא, ה' שְׁלָמָא עַל י', דְּאִיהוּ רִישָׁא
דְּסוּלְמָא, ה"י מִן אֱלֻקִּים. וּבְגִין דָּא, (בראשית כח) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי
אֱלֹהִים עוֹלִים וְגו', וְלֹא מִלְּאֲכֵי יְהוָה.

אֲתָוּן כְּסֻדְרָן, עוֹלִים בְּחֻלָּם, דְּאִיהוּ כְּתָר עַל ד' אֲתָוּן,
דְּאֲתַפְּשִׁטוּתָא דְלָהוֹן, מַחְכְּמָה עַד מַלְכוּת קְדִישָׁא.
בְּגִין דְּחֻכְמָה אִיְהִי י', בִּינָה ה', שִׁית סְפִירָאן ו', מַלְכוּת ה'
בְּתַרְאָה. חֻלָּם כְּתָר עַל כָּל אֲתָוּן. (ע"כ רעיא מהימנא).

לשון הקודש

שְׁנַיִם שָׁנִים שְׁבַעַה שְׁבַעַה לְקַרְבָּן. שְׁנַיִם
שְׁנַיִם - אַרְבָּעָה. שְׁבַעַה שְׁבַעַה -
אַרְבָּעָה עָשָׂר. הַרִי י"ח. וְתִבָּה ה', בָּה
נִשְׁלַמְתָּ תִיבָה.

(פתח ואמר, באתי לגני וגו') וְהַצַּדִּיק כּוֹלֵל שֵׁשׁ
דְּרָגוֹת, וּמִשׁוּם כְּדָ תְּקִינּוּ לְפַתָּר בּו חֲלוּם
בְּשִׁלְשָׁה שְׁלוּמוֹת, בְּשִׁלְשָׁה פְּדִיוֹנוֹת,
שֶׁהוּא ו', בְּחֻשְׁבוֹן ו'. וְהוּא הַסָּלָם שֶׁל
חֲלוּם יַעֲקֹב, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת. מְצַב
אַרְצָה - שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה, וְזוּ ה'
הַתַּתְּחוּנָה. וְרָאשׁוּ - זֶה י', בּוּ הוּא צַדִּיק
אֱלֹהִים עֲלִים וְגו', וְלֹא מִלְּאֲכֵי יְהוָה.
הָאוֹתִיּוֹת כְּסֻדְרָן עוֹלוֹת בְּחֻלָּם, שֶׁהוּא
כְּתָר עַל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן תַּפְּשִׁטוֹת
שֶׁלְּהֵן מַחְכְּמָה עַד הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה.
מִשׁוּם שֶׁחֻכְמָה הִיא י', בִּינָה ה', שֵׁשׁ
סְפִירוֹת ו', מַלְכוּת ה' אַחֲרוּנָה. חֻלָּם כְּתָר
עַל כָּל הָאוֹתִיּוֹת. (ע"כ רעיא מהימנא).

אֱלֹהִים. וּמִשׁוּם כְּדָ תְּקִינּוּ לְפַתָּר בּו חֲלוּם
בְּשִׁלְשָׁה שְׁלוּמוֹת, בְּשִׁלְשָׁה פְּדִיוֹנוֹת,
שֶׁהוּא ו', בְּחֻשְׁבוֹן ו'. וְהוּא הַסָּלָם שֶׁל
חֲלוּם יַעֲקֹב, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת. מְצַב
אַרְצָה - שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה, וְזוּ ה'
הַתַּתְּחוּנָה. וְרָאשׁוּ - זֶה י', בּוּ הוּא צַדִּיק

אֱלֹהִים. וּמִשׁוּם כְּדָ תְּקִינּוּ לְפַתָּר בּו חֲלוּם
בְּשִׁלְשָׁה שְׁלוּמוֹת, בְּשִׁלְשָׁה פְּדִיוֹנוֹת,
שֶׁהוּא ו', בְּחֻשְׁבוֹן ו'. וְהוּא הַסָּלָם שֶׁל
חֲלוּם יַעֲקֹב, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת. מְצַב
אַרְצָה - שְׂכִינָה תַתְּחוּנָה, וְזוּ ה'
הַתַּתְּחוּנָה. וְרָאשׁוּ - זֶה י', בּוּ הוּא צַדִּיק

אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא לְאַשְׁמַת הָעָם. (ויקרא ד) רַבִּי
 אֲבָא פָּתַח (שיר השירים א) הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
 וְגוֹ', אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְנָשִׁים צְאִי לָךְ וְגוֹ',
 הֲנִי קָרָאִי אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא בְּמִשְׁחָה, בְּשַׁעֲתָא דְהוּהָ
 סָלִיק מִעֲלָמָא, דִּיאָמַר (במדבר כז) יִפְקֹד יי' אֱלֹהֵי
 הַרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר וְגוֹ', אֲשֶׁר יֵצֵא לַפְּנִיָּהֶם וְגוֹ',
 וְתִנְיֵן דְעַל גְּלוּתָא אֲתַמַּר.

וְהָא חֲזִי, הֲנִי קָרָאִי בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲמַרְן לְמַלְכָּא
 קְדִישָׁא. הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, כְּמָה דְאֵת
 אָמַר (שיר השירים ג) אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם. וְלְמַלְכָּא
 קְדִישָׁא אֲתַמַּר, אַנְתְּ שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה.

בְּסִפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, כָּל זְמַנָּא
 דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוּל קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשְׁלִימוֹ, וְרַעִי

לשון הקודש

וּבֵּא רָאָה, הַפְּסוּקִים הִלְלוּ אֲמָרָה אוֹתָם
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְמַלְךְ הַקְּדוּשׁ. הַגִּידָה לִּי
 שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, כְּמוֹ שְׂנַאָמַר (שיר ג) אֵת
 שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם. וְלְמַלְךְ הַקְּדוּשׁ
 נֹאמַר, אַתָּה שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה.
 בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אוֹמַר, כָּל
 זְמַן שְׂכַנְסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם הַקְּדוּשׁ
 בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוּל הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא

אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יִחַטָּא לְאַשְׁמַת הָעָם.
 רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (שיר א) הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה
 נַפְשִׁי וְגוֹ', אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְנָשִׁים
 צְאִי לָךְ וְגוֹ'. אֵת הַפְּסוּקִים הִלְלוּ בְּאֵרוֹ
 הַחֲבֵרִים בְּמִשְׁחָה בְּשַׁעֲהָ שְׂהִיָּה עוֹלָה מִן
 הָעוֹלָם, שְׂאָמַר (במדבר כז) יִפְקֹד ה' אֱלֹהֵי
 הַרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר וְגוֹ', אֲשֶׁר יֵצֵא לַפְּנִיָּהֶם
 וְגוֹ'. וְשְׁנִינּוּ שְׂוָה נֹאמַר עַל הַגְּלוּת.

בְּרֵעוֹתָא לִיה (וּלְאַחֲרֵינֵין וְזוֹ לִיה) לְגַרְמִיּוּת, מִתְּהוּא יִנְיָקוּ
 דְּחִלְבָא (ס"א דְּמִלְכָא) דְּאִימָא עֲלָאָה, וּמִתְּהוּא יִנְיָקוּ
 דְּאִיהוּ יִנְיָק, אֲשֶׁקִי לְכָל שְׂאֵר אַחֲרֵינֵין, וְיִנְיָק לֹון.
 וְאוּלִיפְנָא דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל זְמַנָּא דְּכֻנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּכַתּוּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא בְּשְׁלִימוֹ, בְּחֻדְוָה, בְּרֻכָּאן בֵּיה שְׂרִיין, וְנִפְקִין
 מֵיְהִי לְכָל שְׂאֵר אַחֲרֵינֵין. וְכָל זְמַנָּא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל
 לֹא אֲשֶׁתְּכַתּוּ בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוּל
 בְּרֻכָּאן אֲתִמְנְעוּ מֵיְהִי וּמִכָּל שְׂאֵר אַחֲרֵינֵין.

וְרִזָּא דְּמִלְתָּא, בְּכָל אֲתַר דְּלֹא אֲשֶׁתְּכַתּוּ דְּכַר
 וְנוֹקְבָא, בְּרֻכָּאן לֹא שְׂרָאן עֲלוּי, וְעַל דָּא
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גָּעִי וּבְכִי, כְּמָה דְּאֵתְּ אָמַר (ירמיה
 כ"ה) שָׂאג יִשְׂאָג עַל גִּוְהוֹ. וּמֵאִי אֹמַר, אוּי
 שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי וְכו'.

לשון הקודש

זְמַן שְׂאִין כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּבִיכּוּל הַבְּרָכוֹת
 נִמְנְעוֹת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל שְׂאֵר הָאֲחֵרִים.
 וְסוּד הַדְּבַר – בְּכָל מְקוֹם שְׂאִין נִמְצְאִים
 זְכָר וּנְקֵבָה, אִין בְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עֲלוּי,
 וְלִבְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹעֵה וּבוֹכֵה, כְּמוֹ
 שְׂנֵאָמַר (ירמיה כח) שָׂאג יִשְׂאָג עַל גִּוְהוֹ. וּמָה
 הוּא אֹמַר? אוּי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי
 וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי וְכו'.

בְּשִׁלְמוֹת, וְרוּעָה בְּרַעוֹן אוֹתוֹ (וְאֵת הָאֲחֵרִים הוּא
 ז) אֶת עַצְמוֹ מֵאוֹתָהּ יִנְיָקַת הַחִלְבֵּי (שֶׁל
 הַמֶּלֶךְ) שֶׁל הָאֵם הָעֲלוּיָהּ, וּמֵאוֹתָהּ יִנְיָקָה
 שֶׁהוּא יִנְיָק, מִשְׁקָה אֶת כָּל שְׂאֵר הָאֲחֵרִים
 וּמֵינְיָק אוֹתָם. וְלִמְדֵנוּ שְׂאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 כָּל זְמַן שְׂכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאָת עִם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּשִׁלְמוֹת, בְּשִׁמְחָה, שְׁרוּיוֹת כּוֹ בְּרָכוֹת
 וְיוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ לְכָל שְׂאֵר הָאֲחֵרִים, וְכָל

וּבְשַׁעֲתָא (דף י"ז ע"ב) דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל נִפְקַת בְּגִלּוּתָא,

אָמְרַת קַמִּיהּ, חֲגִידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי,

אַנְתְּ רְחִימָא דְנַפְשָׁאִי, אַנְתְּ דְכָל רְחִימוֹ דְנַפְשִׁי בְךָ.

אַיְכָה תְרַעָה, אִיךְ תְזוּן גְרַמְךָ, מַעֲמִיקָא דְנַחְלָא

דְלָא פְסִיב. אִיךְ תְזוּן גְרַמְךָ מִנְהִירוֹ דְעֵדֶן עֲלָאָה.

אַיְכָה תְרַבִּיץ בְּצַהָרִים, אִיךְ תְזוּן לְכָל אֵינוֹן אַחֲרֵינִי

דְאֲשַׁתְקִיין מִנְךָ תְדִירָא.

וְאַנְא חֲוִינָא אַתְזָנָא מִנְךָ בְכָל יוֹמָא, וּמִשְׁתַּקִּיא,

וְאֲשַׁקִּינָא לְכָל אֵינוֹן תַּתָּאי, וַיִּשְׂרָאֵל אַתְזָנוּ

בִּי, וְהִשְׁתָּא שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעוֹטְיָה, אִיךְ אֶהְיִי

מִתְעַטְפָּא, בְּלֹא בְרַכָּאן, כִּד יַעֲטְרֻכּוֹן אֵינוֹן בְּרַכָּאן,

וְלֹא יִשְׁתַּכְחוּן בִּידֵי. עַל עֲדְרֵי חֲבֵרִיד, הֵיאֵךְ אִיקוּם

עֲלֵייהוּ, וְלֹא אֶהְיָה רַעֲיָא לְהוּ, וְזָנָא לְהוּ. עֲדְרֵי

חֲבֵרִיד, אֵלִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְאֵינוֹן בְּנֵי אַבְהוֹן,

דְאֵינוֹן רְתִיבָא קַדִּישָׁא לְעִילָא.

לְזוּן הַקּוּדֵשׁ

וְאַנִי חֲוִינִי נִזְוִינִי מִמְךָ בְכָל יוֹם,

וְנִשְׁקִית וּמִשְׁקָה אֶת כָּל אוֹתָם

הַתַּחֲתוֹנִים, וַיִּשְׂרָאֵל נִזְוִנוּ בִּי, וְעַכְשָׁו

שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעוֹטְיָה, אִיךְ אֶהְיָה

מִתְעַטְפָּת בְּלֵי בְרַכּוֹת, כְּשִׁיַּעֲטְרֻכּוֹן אוֹתָן

בְּרַכּוֹת וְלֹא יִמְצְאוּ בִידֵי עַל עֲדְרֵי

חֲבֵרִיד, אִיךְ אֶעֱמַד עֲלֵיהֶם וְלֹא אֶהְיָה

רוֹעָה לָהֶם וְזָנָה אוֹתָם. עֲדְרֵי חֲבֵרִיד –

וּבְשַׁעֲתָא שְׂכִנְסַת יִשְׂרָאֵל יַעֲזָה לְגִלוּת,

אָמְרָה לְפָנָיו: חֲגִידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי.

אַתָּה אֶהוּב נַפְשִׁי, אַתָּה שְׂכָל אַהֲבַת

נַפְשִׁי בְךָ, אִיכָה תְרַעָה? אִיךְ תְזוּן אֶת

עַמְךָ מִעַמְךָ הַנַּחַל שְׁלֹא פּוֹסֵק, אִיךְ תְזוּן

אֶת עַמְךָ מִהָאוֹר שֶׁל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן.

אִיכָה תְרַבִּיץ בְּצַהָרִים, אִיךְ תְזוּן אֶת כָּל

אֵלוֹ הָאַחֲרִים שֶׁנִּשְׁקִים מִמְךָ תָּמִיד?

אָמַר לִיה קְדָשָׁא בְרִידֵי הוּא, שְׂבוּק אַנְתָּ דִּידִי,
 דְּהָא דִּידִי מְלָה מְמִירָא הוּא לְאַתִּידַע. אָבֵל
 אִם לֹא תִדְעִי לָךְ, לְגִרְמָךְ, הָרִי לָךְ עֵיטָא. הִיפָּה
 בְּנָשִׁים, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר הֲנָךְ יפָּה רְעִיתִי. צְאִי לָךְ
 בְּעַקְבֵי הַצֵּאֵן, אֲלִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא, דְּאֵינּוֹן גְּדִישִׁין
 בֵּין עַקְבִּין, וּבְגִינֵיהוֹן יְהִיב לָךְ חֵילָא לְקַיָּמָא. (ועם
 פל דא) וְרַעֲי אֶת גְּדִיֹתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים, אֲלִין
 אֵינּוֹן תְּנוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, דְּעָלְמָא מְתַקְיָמָא
 בְּגִינֵיהוֹן, וַיְהִיבִין חֵילָא לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא.
 מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים, אֲלִין בְּתֵי רַבָּן אֲתֵר בֵּית מִדְרָשָׁא
 דְּאַשְׁתַּבַּח אוֹרֵייתָא בְּהוֹן תְּדִירָא.

דְּבַר אַחַר אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים וְגו'.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּצְדִיקָיָא אֲשַׁתְּכַחוּ
 בְּעָלְמָא, וְאֵינּוֹן תְּנוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן מִשְׁתַּבְּחֵי

לשון הקודש

כַּח לַעֲמֵד. (ועם פל דא) וְרַעֲי אֶת גְּדִיֹתֶיךָ עַל
 מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים - אֲלוֹ הֵם תִּינוּקוֹת שֶׁל
 בֵּית רַבָּן שֶׁהָעוֹלָם מְתַקֵּים בְּשִׁבְלֵם,
 וְנוֹתְנִים כַּח לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא.
 מִשְׁכְּנֹת הָרוּעִים - אֲלוֹ בְּתֵי רַבָּן, מְקוֹם
 בֵּית הַמִּדְרָשׁ שֶׁתְּמִיד נִמְצָאֵת בְּהֵם
 הַתּוֹרָה.

דְּבַר אַחַר אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה
 בְּנָשִׁים וְגו' - בא ראה, בְּשַׁעְתָּא

אֲלוֹ הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם
 הַמְּרַבְּבֵי הַקְּדוּשָׁה לְמַעְלָה.

אָמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: תַּעֲזֹבִי אֶת
 אֶת שְׁלִי, שְׁהָרִי שְׁלִי הוּא דְבַר נִסְתָּר
 מְלַהֲוֹדַע. אָבֵל - אִם לֹא תִדְעִי לָךְ,
 לַעֲמָד, הָרִי לָךְ עֵצָה. הִיפָּה בְּנָשִׁים,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הֲנָךְ יפָּה רְעִיתִי. צְאִי לָךְ
 בְּעַקְבֵי הַצֵּאֵן - אֵלֶּה הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם
 גְּדִישִׁים בֵּין הָעַקְבִּים, וּבְשִׁבְלֵם נִתֵּן לָךְ

וְלָעָאן בְּאוֹרֵייתָא, יִכְלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְקַיִימָא
 עֲמַהוֹן בְּגִלּוּתָא. וְאִי לָאוּ, כְּבִיכּוּל הִיא וְאִינוּן לָא
 יִכְלִי לְאֵתְקַיִימָא בְּעֵלְמָא. וְאִי זְכַאֲיִן אֲשֶׁתְּכַחוּ, אִינוּן
 אֲתַפְסֵן בְּקִדְמִיתָא. וְאִי לָא, אִינוּן גְּדִיִין דְּעֵלְמָא
 מִתְקַיִימָא בְּגִינֵיהוֹן, מִתְפְּסִין בְּקִדְמִיתָא, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לִזְוֹן מִעֵלְמָא, אַף עַל גַּב דְּלָא
 אֲשֶׁתְּבַח בְּהוּ חוּבָה. וְלָא דָא בְּלַחֲדוּדֵי, אֱלָא רַחֲמֵי
 מִנִּיהּ לְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאֲתַנְלִיִיא בְּגִלּוּתָא.

הָדָא הוּא דְכְּתִיב אִם הִכְהִין הַמְּשִׁיחַ יִחְטָא
 לְאַשְׁמַת הָעָם. אֲמַאי יִחְטָא. לְאַשְׁמַת
 הָעָם, בְּגִין חוּבֵי עֵלְמָא דְנִגְרְמוּ הֵא, לְאַשְׁמַת הָעָם
 וְדָאִי, וְלָא לְאַשְׁמַת דִּילִיָּהּ. יִחְטָא: יִגְרַע טוֹבִיָּה,
 וְדָאִין דִּינִיהּ בְּכֵלָא, כְּמָה דְאֵת דְּאֵת אָמַר (מלכים א א) וְהִיִּיתִי
 אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים. דְּבַר אַחַר אִם הִכְהִין

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֲוֹתָם מִן הָעוֹלָם, אַף עַל גַּב שְׂאִין נִמְצָא
 בָּהֶם חֲטָא. וְלֹא זֶה בְּלִבְדָּה, אֱלָא מִרְחִיק
 מִסְּנוּ אֵת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְגוֹלָה לְגִלּוּת.
 זְהוּ שְׁכַתְּוֹב, אִם הִכְהִין הַמְּשִׁיחַ יִחְטָא
 לְאַשְׁמַת הָעָם. לְמָהּ יִחְטָא? לְאַשְׁמַת
 הָעָם. מִשּׁוּם חֲטָאֵי הָעוֹלָם שְׁנִגְרְמוּ אֵת זֶה,
 לְאַשְׁמַת הָעָם וְדָאִי, וְלֹא לְאַשְׁמַתוֹ. יִחְטָא
 – יִגְרַע טוֹבֵי וְדָן דִּין בְּכַל, כְּמוֹ שְׁנִגְמַר
 (מלכים א – א) וְהִיִּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים.

שְׂצִדִיקִים נִמְצָאִים בְּעוֹלָם, וְאוֹתָם
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּין נִמְצָאִים וְעוֹסְקִים
 בַּתּוֹרָה, יִכּוּלָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעַמְד
 עִמָּם בְּגִלּוּת. וְאִם לָא, כְּבִיכּוּל הִיא וְהֵם
 אִין יִכּוּלִים לְהִתְקַיֵּם בְּעוֹלָם. וְאִם
 נִמְצָאִים צְדִיקִים, הֵם נִתְפְּסִים
 בְּרֵאשׁוֹנָה. וְאִם לָא, אוֹתָם הַגְּדִיִים
 שְׁהָעוֹלָם מִתְקַיֵּם בְּשִׁבְלֵם נִתְפְּסִים
 בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְּלַק

הַמְּשִׁיחַ, דָּא קִדְשָׁא בְרִידָא הוּא כְדִקְא־מָרְן. יַחְטֵא,
 יַגְרַע מִן כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּמַעְלָמָא, דִּלְא יַחֲיֵב לְהוֹן
 סַפּוּק בְּרַבָּאן. אֲמַאי. אִיהוּ לְאַשְׁמַת הָעַם וְדַאי,
 בְּגִין חוֹבָה דְעַמָּא הִיא.

אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחְטֵא. (ויקרא ד) רַבִּי יִצְחָק
 פִּתְחָה, (שמות לב) זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, הֵאֵי קָרָא קִשְׁיָא, הָכִי מִיבְעִי לִיָּה
 לְמַכְתָּב, זְכוֹר לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל, מָאֵי
 לְיִצְחָק. אֵלָא הָכִי תַנִּינָן, בְּכָל אֲתַר שְׂמָא לֹא
 אֲתַכְלִיל בִּימִינָא, וּבְכָל לֹא דִימִינָא הוּא. דִּהֵאֵי
 ימִינָא, אֲתַתְקַנַּת לְעֵלְמִין, לְאַכְלָלָא בִּיה שְׂמָא לֹא.
 וְעַל דָּא לֹא פְלִיג, בְּגִין לְאַכְלָלָא לִיָּה בִּיה
 בְּאַבְרָהָם. וּבְגִין כְּדָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק (דִּיִּקְרָא) כְּלָלָא
 חַד. (אבל) וּלְיִשְׂרָאֵל, דִּהֵא בְּתַרְוֵיָּהוּ אֲחִיד לִוֵּן
 בְּגַדְפוֹי (ס"א בכתפוי), וְהוּא שְׁלִים בְּכָלָא.

לשון הקודש

הָיָה צָרִיךְ לְכַתֵּב: זְכוֹר לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל. מַה זֶה לְיִצְחָק? אֵלָא כְּדָ
 שְׁנִינֵנוּ, בְּכָל מְקוֹם הַשְּׂמָאֵל נִכְלָל בְּיָמִין,
 וְהוּא בְּכָלל שֶׁל הַיָּמִין. שֶׁהַיָּמִין הַזֶּה
 מְתַקֵּן לְעוֹלָמִים לְהַכְלִיל בּוֹ אֶת הַשְּׂמָאֵל,
 וְעַל כֵּן לֹא חָלַק, כְּדֵי לְהַכְלִיל אוֹתוֹ
 בְּאַבְרָהָם. וּמִשּׁוֹם כְּדָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 (דוֹקָא) כְּלָל אֶחָד. (אבל) וּלְיִשְׂרָאֵל, שְׁתַּרְי

דְּבַר אַחַר אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ – זֶה הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא, כְּפִי שְׂאֲמָרְנוּ. יַחְטֵא – יַחְסֵר
 מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּמַהֲעוֹלָם, שְׁלֹא נוֹתֵן
 לָהֶם סַפּוּק הַבְּרֻכּוֹת. לְמַה? זֶהוּ לְאַשְׁמַת
 הָעַם וְדַאי, זֶה בְּשִׁבִיל הַחְטֵא שֶׁל הָעַם.
 אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחְטֵא. רַבִּי יִצְחָק
 פִּתְחָה, (שמות לב) זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, הַפְּסוּק הַזֶּה קִשְׁיָה. כְּדָ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ. אִמְרָה אֹמֵי קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְאַבְהֵן, בְּאַבְהֵן דְּלַעִילָא הָדָא
 הוּא דְכְתִיב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ, בְּאֵינוּן דְּלַעִילָא
 בְּאֵינוּן דְּיִשְׂרָאֵן בְּךָ. וְתַדְבֵּר אֵלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת
 זְרַעְכֶם וְגו'. אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ מִיבְעֵי לִיהּ.
 אֲלָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר בְּךָ לְאַבְהֵן, זְמַנָּא
 וְתַרִין זְמַנִין. אֲשֶׁר אָמַרְתִּי: דְּעַבִּיתִי בְרַעוּ נַפְשֵׁי,
 דְּהָא אַמִּירָה רְעוּתָא הוּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (מלכים
 א ח) אֲדָנִי אָמַר לְשָׁבוֹן בְּעַרְפֶּל. וְעוֹד מַה תֹּאמַר
 נַפְשֶׁךָ וְאַעֲשֶׂה לְךָ.

וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם, מָאֵי לְעוֹלָם. עוֹלָם דְּלַעִילָא,
 דְּאַחִידָא בִּיהּ תְּהִיא אַרְצֵן, וְאַתְּזַנַּת מִתְּהוּא
 עוֹלָם, וְאֵי הֵיא אַרְצֵן אַתְרַכַּת, בְּמֵאֵי הוּא. לְאַשְׁמַת
 הָעָם הוּא דְהוּי.

לשון הקודש

שְׂרָצִיתִי בְּרַצוֹן נַפְשֵׁי, שְׂהַרֵי אַמִּירָה זְהוּ
 רַצוֹן. זְהוּ שְׂכַתוּב (מלכים-א ח) אֲדָנִי אָמַר
 לְשָׁבוֹן בְּעַרְפֶּל. וְעוֹד מַה תֹּאמַר נַפְשֶׁךָ
 וְאַעֲשֶׂה לְךָ.

וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם, מַה זֶה לְעוֹלָם? הָעוֹלָם
 שְׁלַמְעֵלָה שְׂאַחֲזוּנָה בּוּ אֹתָהּ אַרְצֵן,
 וְנִזְוִנִית מֵאוֹתוֹ עוֹלָם. וְאִם הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 מִתְּגַרְשֶׁת, מִמָּה זֶה? לְאַשְׁמַת הָעָם
 הוּא נְהִיָה.

הוּא אוֹחֵז בְּכַנְפָּיו (בכתיב) אֶת שְׁנֵיהֶם,
 וְהוּא שָׁלֵם בְּכָל.

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ. שְׁבוּעָה נִשְׁבַּע
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבוֹת, בְּאַבוֹת
 שְׁלַמְעֵלָה, זְהוּ שְׂכַתוּב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם
 בְּךָ, בְּאוֹתָם שְׁלַמְעֵלָה בְּאוֹתָם שְׁשׁוּרִים
 בְּךָ. וְתַדְבֵּר אֵלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זְרַעְכֶם וְגו'.
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ הִיָּה צְרִיךְ
 לְהִיּוֹתוֹ אֲלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר בְּךָ
 לְאַבוֹת פַּעַם וּפַעַמִּים. אֲשֶׁר אָמַרְתִּי –

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא, דָּא כֹהֵן
 דִּלְתַתָּא, דִּאֲתַתְּקֵן לְעִבּוּדָה וְאַשְׁתַּכַּח בֵּיה
 חֲטָאָה, לְאַשְׁמַת הָעַם הוּא דִתְהוּ וְדָאֵי. וְוֵי לְאַיְנוּן
 דְּסַמְכִין עָלֵיהּ, (דף י"ח ע"א) כְּבוֹנָא דָּא, שְׁלִיחָא
 דְּצַבוּרָא דִּאֲשְׁתַּכַּח בֵּיה חֲטָאָה, (כְּגִין דְּעֵמָא לֹא אֲשְׁתַּכַּחוּ זַכָּאִין
 קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא) וְוֵי לְאַיְנוּן דְּסַמְכִין עָלֵיהּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, וּפְל שְׁכֵן כְּהֵנָּא, דְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְעֶלְאִין
 וְתַתָּאִין כְּלָהוּ אֲחִידֵן (נ"א מְחַבְּאִין) וּמְצַפָּאן לְאַתְּפָּרְכָּא
 עַל יְדֵי.

דָּהָא תַּיְיָנוּן, בְּשַׁעְתָּא דְּכִתְנָא שְׂאֲרֵי לְכוּנָא מְלִין,
 וְלִקְרָבָא קְרַבְנָא עֲלָאָה, כֹּלָּא אֲשְׁתַּכַּחוּ
 בְּבִרְכָתָא וּבְחִדּוּתָא. יְמִינָא, שְׂאֲרֵי לְאַתְּעָרָא.
 שְׂמָאלָא אֲתַפְּלִיל בִּימִינָא, וְכֹלָּא אֲתַאֲחִיד וְאַתְּקָשֶׁר
 דָּא בְּדָא, וְאַתְּפָּרְכוּן כְּלָהוּ כִּתְדָא. אֲשְׁתַּכַּח, דְּעַל
 יְדָא דְּכִתְנָא, מִתְּפָּרְכָּאן עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, וְהָא

לשון הקודש

והתחתונים, כלם מאחדים (מחכים) ומצפים
 להתברך על ידו.

שְׂחָרֵי שְׂנִינוּ, בְּשַׁעָה שֶׁהִכְהֵן מִתְחִיל
 לְכוּן דְּכָרִים וְלִהְקָרִיב קֶרְבֵּן עֲלֵיוֹן, הַכֹּל
 נִמְצָאִים בְּבִרְכָה וּבְשִׁמְחָה. תִּימִין מִתְחִיל
 לְהִתְעוֹרֵר, הַשְּׂמָאל נִכְלָל לְיָמִין, וְהַכֹּל
 נִקְשֶׁר וְנֶאֱחָזוּ זֶה עִם זֶה, וְכֹלָם מִתְּפָּרְכִים
 בְּאַחַד. נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי הִכְהֵן מִתְּפָּרְכִים

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אִם הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא
 – זֶה הִכְהֵן שְׁלֹמֹמָה, שֶׁנִּתְתַּקֵּן לְעִבּוּדָה
 וְנִמְצָא בּוֹ חֲטָא, זֶה וְדָאֵי קוּרָה לְאַשְׁמַת
 הָעַם. אוֹי לְאוֹתָם שְׁסוּמְכִים עֲלָיו. כְּמוֹ בֵן
 שְׁלִיחַ צְבוּר שֶׁנִּמְצָא בּוֹ חֲטָא, (מִשּׁוּם שֶׁהָעַם לֹא
 נִמְצָאוּ צְדִיקִים לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא) אוֹי לְאוֹתָם
 שְׁסוּמְכִים עֲלָיו. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכָל
 שְׁכֵן הִכְהֵן, שְׁכָל יִשְׂרָאֵל, וְהָעֲלִיוֹנִים

אוֹקְמוּהָ. וּבְגִין כֵּךְ בָּעֵי לְקַרְבָּא קַרְבָּנָא עָלֶיהָ, בְּגִין
דִּיתְכַפֵּר חוֹבֵיהָ.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָא תַּנִּינֵן, דְּעַל יְדָא דְכַהֲנָא
אֶתְכַפֵּר חוֹבָא דְּבַר נָשׁ, כִּד קָרִיב קַרְבָּנָא.
הַשְׁתָּא דְּאִיהוּ חָטִי, מָאן מִקְרִיב עָלֶיהָ, וּמָאן יְכַפֵּר
עָלֶיהָ. אִי תִימָא דְּאִיהוּ מִקְרִיב עַל נַפְשִׁיהָ, הָא
אִיהוּ אֶתְקַלְקַל, וְלֹא אִיהוּ כְּדָאי דִּיתְכַרְכוּן עָלֶיהָ
עָלָי וְתַתָּאי. תַּתָּאי לָא יִתְכַרְכוּן עַל יְדִיהָ, כֹּל שְׁכֵן
עָלָי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְלֹא. וְהָא כְּתִיב (ויקרא
טז) וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ, אִמָּאי בְּעֵיָא לְכַפֵּרָא
עָלֶיהָ, בְּגִין דְּאִיהוּ חָב יְכַפֵּר עַל גְּרַמֵּיהָ, דְּכְתִיב
וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הָא יְדִיעַ בְּאֵן אֶתְרַ אֶתְקַשֵּׁר
כַּהֲנָא רַבָּא. וּבְאֵן אֶתְרַ אֶתְקַשֵּׁר כַּהֲנָא

לשון הקודש

ואינו כְּדָאי שִׁיתְכַרְכוּ עָלֶי עֲלִיוֹנִים
וְתַתָּוֹנִים. תַּתָּוֹנִים לֹא יִתְכַרְכוּ עַל
יְדוֹ, כֹּל שְׁכֵן הָעֲלִיוֹנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
וְלֹא? וְהָרִי כְּתוּב (ויקרא טז) וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ
וּבְעֵד בֵּיתוֹ. לְמָה צָרִיד לְכַפֵּר עָלָיו?
מִשּׁוּם שֶׁהוּא חָטָא, יְכַפֵּר עַל עֲצוּמוֹ,
שְׁכַתוּב וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הָרִי יְדוּעַ בְּאִינְהָ מְקוּם

הָעֲלִיוֹנִים וְתַתָּוֹנִים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.
וּמִשּׁוּם כֵּךְ צָרִיד לְהַקְרִיב קַרְבָּן עָלָיו, כְּדִי
שִׁיתְכַפֵּר חָטָאוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָרִי שְׁנִינּוּ שְׁעַל יְדִי
הַכְּהֵן מִתְכַפֵּר חָטָאוֹ שֶׁל אָדָם בְּשִׁמְקָרִיב
קַרְבָּן. עַכְשָׁו בְּשִׁהוּא חוֹטָא, מִי מִקְרִיב
עָלָיו וּמִי יְכַפֵּר עָלָיו? אִם תֹּאמַר שֶׁהוּא
מִקְרִיב עַל נַפְשׁוֹ – הָרִי הוּא הַתְּקַלְקַל,

אַחֲרָא, וְהָיָא דְאַקְרִי סָגֵן יְדִיעָא. בְּגִין כֵּךְ, כִּהֵן
 אַחֲרָא קָא מְקָרִיב קְרַבְנִיָּה בְּקַדְמִיתָא, וְסָלִיק לִיה
 עַד הָיָא אַתְר דְּאַתְקֻשָׁר בִּיה. פִּתְר דְּכִהֲנָא סָלִיק
 לְהָיָא אַתְר, לָא מְעַכְבִּין לִיה לְסַלְקָא לְאַתְרִיה,
 וְלְאַתְפָּרָא חוּבִיָּה. וְעַל דָּא, אַחֲרָא קָא מְקָרִיב
 עָלֵיה קְרַבְנִיָּה. בִּיּוֹן דְּאַחֲרָא הוּא מְקָרִיב, וְלָא
 מְסַתְּפָקִין כֹּל כֵּךְ עַל יְדִיָּה, לְבַתְר אִיהוּ מְקָרִיב,
 וְאִינוֹן עֲלָאִין, כִּלְהוּ מִתְחַבְּרִין לְכַפָּרָא חוּבִיָּה.
 וּמִלְפָּא קְדִישָׁא אֲסַתְּבִים עַל יְדִיָּהוּ. כְּגוֹוֹנָא דָּא,
 הַמִּתְפַּלֵּל וְטָעָה יַעֲמוּד אַחַר תַּחֲתָיו.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הוּוּ יַתְבִּי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
 חֲמִינָא לְאַבָּא בְּיוֹמֵי דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם
 הַכַּפּוּרִים, דִּלָּא בָּעֵי לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא מִכָּל בַּר נֶשׁ,
 אֵלָּא אֵי קָאִים עָלֵיה תִּלְתָּא יוֹמִין קוּדְם, לְדַכָּאָה

לשון הקודש

מקריב, ואותם העליונים, כלם
 מתחברים לכפר את הטאז, והמלך
 הקדוש מסכים על ידם. כמו כן המתפלל
 וטעה, יעמד אחר תחתיו.

רבי אלעזר ורבי אבא היו יושבים. אמר
 רבי אלעזר, ראיתי את אבא ביום ראש
 השנה ויום הכפורים שאינו רוצה לשמע
 תפלה מכל אדם, אלא אם עמד עליו
 שלשה ימים קדם לטהר אותו. שרבי

נקשר הכהן הגדול ובאיזה מקום נקשר
 כהן אחר. ואותו שנקרא סגן ידוע. משום
 כך כהן מקריב את קרבנו בראשונה,
 ומעלה אותו עד אותו מקום שנקשר בו.
 ואחר שהכהן עלה לאותו מקום, לא
 מעבדים אותו לעלות למקומו ולכפר על
 הטאז. ולכן אחר מקריב עליו את קרבנו.
 ביון שאחר הוא המקריב, ולא
 מסתפקים כל כך על ידו, אחר כך הוא

לִיָּהּ. דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר הָבִי, בְּעִלּוֹתָא דְהָאִי
 בַּר נָשׁ דְּאֵנָּא מִדְּבִינָא, אֶתְכַפֵּר עֲלֵמָא. וְכָל שְׁכָן
 בְּתַקִּיעָה דְשׁוּפָר, דִּלָּא מְקַבֵּל תְּקִיעָתָא דְבַר נָשׁ
 דִּלָּאוּ אִיהוּ חַפִּים לְמִתְקַע בְּרֹזָא דְתַקִּיעָה.

דְּתַנִּינָן, רַבִּי יִיסָא סָבָא אָמַר, הֵינִי תְקִיעָתָא
 בְּסִדְרָן. קְדַמְתָּהּ, בְּלִילָא מְכֻלָּא.
 תַּנְיִנָא, חֲדָא בְּסִדְרָא וְחֲדָא בְּסִדְרָא, גְּבוּרָה גְּדוּלָּה
 בִּינִייתָהּ. תְּלִיתָתָהּ, חַד הָכָא וְחַד הָכָא גְּבוּרָה
 בִּינִייתָהּ. פּוּסְקָא סִלְקָא, קוּמְטָרָא גְּחֲתָא. חַד תְּקִיפָא
 וְחַד רַפִּיָּא. וְהָא אִיְקָמוּהָ. וְאִינוּן עֲשָׂרָה. וְאִינוּן
 תִּשְׁעָה. חַד בְּלָלָא דְכֻלָּא.

וּבְהָאִי יוֹמָא מְתַעֲטָרָא יַצְחָק, וְהוּא רִישָׁא לְאַבְתָּן.
 בְּהָאִי יוֹמָא כְּתִיב, (ישעיה לג) פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן
 חֲטָאִים. בְּהָאִי יוֹמָא יַצְחָק אֶתְעַקֵּד, וְעַקִּיד בְּלָא.

לשון הקודש

שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר כְּדִ: בְּתַפְלַת הָאָדָם
 הָזֶה שְׁאֵנִי מְטַהֵר, מִתְכַּפֵּר הָעוֹלָם. וְכָל
 שְׁכָן בְּתַקִּיעַת הַשׁוּפָר שְׁאִינוּ מְקַבֵּל
 תְּקִיעָה שֶׁל אָדָם שְׁאִינוּ חָכִים לְתַקֵּעַ
 בְּסוּד הַתְּקִיעָה.

שְׁשַׁנְיָנוּ, רַבִּי יִיסָא סָבָא אָמַר,
 הַתְּקִיעוֹת הִלְלוּ בְּסִדְרָן. הֲרֵא שׁוּנָה כְּלוּלָה
 מֵהַבֵּל. הַשְּׁנָיָה - אַחַת בְּסִדְרָא וְאַחַת

בְּסִדְרָא, גְּבוּרָה גְּדוּלָּה בִּינִיחָם. שְׁלִישִׁית -
 אַחַת כָּאן וְאַחַת כָּאן, וְגְבוּרָה בִּינִיחָם.
 הַשְּׁבִיעִי עוֹלָה, וְהַתְּרוּעָה יוֹרְדָת. אַחַת
 קָשָׁה וְאַחַת רַפָּה. וְהָרִי פְּרֻשׁוּהָ. וְהֵן עֲשָׂר.
 וְהֵן תִּשְׁעָה. כָּל אֶחָד שֶׁל הַכֹּל.

וּבַיּוֹם הַזֶּה מְתַעֲטָר יַצְחָק, וְהוּא הֲרֵאשׁ
 לְאַבוֹת. בַּיּוֹם הַזֶּה כְּתוּב, (ישעיה לג) פָּחַדוּ
 בְּצִיּוֹן חֲטָאִים. בַּיּוֹם הַזֶּה יַצְחָק נִעְקֵד,

וַשָּׂרָה מִלִּילַת (ס"א מִלִּלַת) וְקוֹל שׁוֹפְרָא תִקִּיף לַחֲדָא.
 וּפָאָה חוֹלְקִיָּהּ, מָאן דְּעֵבֵר בִּינֵייהוּ, וְאַשְׁתִּיב
 מִנֵּייהוּ. אָמַר רַבִּי אַבְא, בְּגִין כֶּד קָרִינן פֿרשֿתָּא
 דִּיצְחָק בְּהַאי יוֹמָא, דְּבַהֲאֵי יוֹמָא אֲתַעְקֵד יִצְחָק
 לַתַּתָּא, וְאַתְקִשֵׁר בְּהַהוּא דְלַעִילָא. (נ"א בְּאַבְרָהָם) אֵימַתִּי
 אֲתַקִּשֵׁר. בְּשַׁעֲתָא דְכַתִּיב, (בראשית כב) וַיַּעֲקוּד אֶת
 יִצְחָק בְּנוֹ וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּהַאי יוֹמָא אֲעֵטֵר יִצְחָק
 לְאַבְרָהָם, דְּכַתִּיב, (בראשית כב) וְהָאֱלֹהִים נָסָה
 אֶת אַבְרָהָם. מָאֵי נָסָה. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ישעיה
 מט) וְאֵל עַמִּים אָרִים נָסִי. (שמות יז) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְיָ
 נָסִי. מָאֵי קָא מְשַׁמַּע לָן. בְּגִין דְאַשְׁתַּכְּלִיל יְמִינָא
 וְאַשְׁתַּלִּים. הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת
 אַבְרָהָם. וְהָאֱלֹהִים דִּי יִקְרָא, וְדָא הוּא (בראשית לא) וּפְתַח
 יִצְחָק.

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בַּיּוֹם הַזֶּה מְעֵטֵר יִצְחָק
 אֶת אַבְרָהָם, שְׁכַתוֹב וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת
 אַבְרָהָם. מַה זֶה נָסָה? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה
 מט) וְאֵל עַמִּים אָרִים נָסִי. (שמות יז) וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ ה' נָסִי. מַה בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ? מִשּׁוֹם
 שְׁהִימִין נִתְקַן וּנְשָׁלֵם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם. וְהָאֱלֹהִים
 כְּדִיּוֹק. וְזֶהוּ (בראשית לא) וּפְתַח יִצְחָק.

וְעַקֵּד הַבַּל, וְשָׂרָה מִדְּבַרְת (מִלִּלַת), וְקוֹל
 שׁוֹפֵר חֲזוֹק מְאֹד. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שָׁל מִי
 שְׁעוֹבֵר בִּינֵיהֶם וְנִצַּל מֵהֶם. אָמַר רַבִּי
 אַבְא, מִשּׁוֹם כֶּד קוֹרְאִים פֿרשֿת יִצְחָק
 בַּיּוֹם הַזֶּה, שְׁבַיּוֹם הַזֶּה נַעֲקֵד יִצְחָק לְמַטָּה
 וְנִקְשֵׁר בְּאוֹתוֹ שְׁלַמְעֵלָה. (בְּאַבְרָהָם) מְתִי
 נִקְשֵׁר? בְּשַׁעֲתָא שְׁכַתוֹב (בראשית כב) וַיַּעֲקֹד
 אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וְגו'.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, כְּתִיב (תהלים עה) כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה
 יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, אֱלֹמֵלֵא
 דְּאַעְבָּר דִּינֵא דִּינְחָק, בְּאַתְרֵי דִּיעֻקֵּב שְׂאֲרֵי, (ס"א
 וְאַתְסִי) וְאַתְכְּסִי (ס"א וְאַתְסְחִי) (ס"א וְאַתְכְּסִים) תַּמָּן, וְוִי לְעֵלְמָא
 דִּיעֵרַע בְּגִינֵיהּ, וְרִזָּא דְמַלְאָה, (ישעיה סו) כִּי בָּאֵשׁ יִי
 נִשְׁפָּט. וְדָא הוּא אֶתְכְּסוּתָא דְעֵלְמָא.

וְכִיּוֹן דְּעָאֵל בְּאַתְרָא דִּיעֻקֵּב, וַיַּעֲקֹב אֶחָיד (דף יח
 ע"ב) בֵּיתָה, כְּדִין שְׂכִיךְ אִשָּׁא, וְאַצְטַנְנוּ
 גּוֹמְרִיהַ. לְפָר נָשׁ, דְּחָהָה רַגְזֵי, וְחָגַר וְזִינן גְּרַמִּיהַ,
 וְנָפֵק בְּרוּגְזִיהַ לְקַטְלָא לְבְנֵי נָשָׂא. חַד חֲכִימָא קָם
 עַל פְּתַחַא, וְאַחִיד בֵּיתָה, אָמַר אֱלֹמֵלֵא לָא אֶחָיד כִּי
 וְאַתְתְּקַף כִּי, הָא קַטְוֵלָא בְּבְנֵי נָשָׂא אֲשַׁתְּכַח. בְּעוּד
 דְּאַתְתְּקַפוּ דָּא בְּדָא, וְאַחִיד דָּא בְּדָא, אַצְטַנְנוּ רוּגְזִיהַ
 עַל דְּנָפֵק לְקַטְלָא. נָפֵק לְאוּכְחָא, מָאן סָבִיל רוּגְזָא

לשון הקודש

וְכִיּוֹן שְׂכִינְתָם לְמִקְוָמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב
 אוֹחָזוּ בּוֹ, אִזֵּי הָאֵשׁ שׁוֹכְכֶת וְהַגְּחָלִים
 מְצַטְנְנִים. לְאָדָם שֶׁהִיא רוּגָז, וְחָגַר וְשָׂם
 עָלָיו כְּלֵי זָוֵן, וַיַּצֵּא מִרְגָזוֹ לְהַרְגֵי אֲנָשִׁים.
 חָכָם אֶחָד עָמַד עַל הַפְּתַח וְאַחָזוּ בּוֹ. אָמַר:
 אֱלֹמֵלֵא לֹא הַחֲזִיק כִּי וְתַפְסֵי אוֹתִי, הָרִי
 הִיא נִמְצָא הַרְגֵי שֶׁל אֲנָשִׁים. בְּעוּד
 שֶׁהַחֲזִיקוּ זֶה בְּזֶה וְאַחָזוּ זֶה בְּזֶה, הַצְטַנְנוּ

רַבִּי אֲבָא אָמַר, כְּתוּב (תהלים עה) כִּי
 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. כִּי
 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, אֱלֹמֵלֵא שְׂעֵבֵר הַדִּין
 שֶׁל יַצְחָק בְּמִקְוָם שְׂעֵבֵב שׁוֹרְהַ (וְנִרְפָּא)
 וְהַתְּכַסָּה (וְרוּחִץ) (וְהַתְּכַסֵּם) שָׂם, אוֹי לְעוֹלָם
 שְׂיַפְגֵּשׁ כְּדִינוֹ. וְסוּד הַדְּבָר - (ישעיה
 סו) כִּי בָּאֵשׁ הִי נִשְׁפָּט. וְזוֹהִי הַתְּכַסְמוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָם.

וְתוֹקֵפָא דְדִינָא דִּהְהוּא בְּרַ נָשׁ. הָיִי אִימָא, דָּא
דְּקָאִים אֶפְתָּחָא.

בְּךָ אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, לָא
תְדַחְלוּן, הָא אָנָּא קָאִים עַל פְּתָחָא, אֲבָל
אֲזִדְרִזוּ בְּתַאי יוֹמָא וְהָבוּ לִי חֵילָא. וּבְמַח. בְּשׁוֹפָר.
דְּאִי אֶשְׁתַּבַּח קוּל שׁוֹפָר בְּדָקָא יְאוּת, וּמְכֻוּנֵי בִּיה
לְתַתָּא, הֵהוּא קָלָא סְלִיק, וּבִיה מְתַעֲפָרִי אֲבָתָן,
וְקִימִי בְּמִשְׁכְּנֵיהּ דִּיעֶקֶב. וְעַל דָּא בְּעֵי לְאֲזִדְהָרָא
בְּשׁוֹפָרָא, וְלִמְנַדַּע בְּהֵהוּא קָלָא וּלְכֻוּנָּא (בִּיח).

וְלִית לָךְ קָלָא בְּשׁוֹפָרָא, דְּלֵא סְלִיק רְקִיעָא חַד.
וְכָל אֵינֻן אוֹכְלוּסִין דִּהְהוּא רְקִיעָא, יְהִבִּין
אֶתְר לְהֵהוּא קָלָא, וּמַאי קָא אָמְרִי. (יואל ב) וַיִּי' נָתַן
קוּלוֹ לְפָנַי חֵילוֹ וְגו'. וְקָאִים הֵהוּא קָלָא בְּהֵהוּא
רְקִיעַ, עַד דְּאֶתִּי קָלָא אַחְרָא, וְאֶתְעַתְּרוּ (ס"א)

לשון הקודש

ועומדים במשכנו של יעקב. ולכן צריך
להזהר בשופר ולדעת את אותו הקול
ולכונ בו.

ואין לך קול בשופר שלא עולה רקיע
אחר, וכל אותם האוכלוסים של אותו
רקיע, נותנים מקום לאותו קול. ומה
אומרים? (יואל ב) ויה' נתן קולו לפני חילו
וגו'. ועומד אותו הקול באותו הרקיע, עד
שָׂבָא קוּל אַחַר, וְנִעְדוּ (והתעוררו) יחדו,

רגזו על שיצא להרג. יצא להוכיח - מי
סובל את הרגו וחזק הדין של אותו
אדם? הנה אומר, זה שעמד על הפתח.
בך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל:
בני, אל תפחדו, הרי אני עומד על
הפתח, אבל הודרוו ביום הזה ותנו לי
בת. במה? בשופר. שאם נמצא קול
השופר בראוי ומכונים בו למטה, אותו
הקול עולה, ובו מתעפרים האבות,